

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر کاربرد طرحواره‌های حجمی بر سبک نوشتار زنانه مطالعه موردی رمانهای سووشون پرنده من، دالان بهشت، و ای کاش گل سرخ نبود

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علیرضا اسدی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام.

مهین رزمگیر - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

یکی از طرحواره‌های مهم ذهن آدمی طرحواره حجمی است که در آن قلمروهای انتزاعی طوری نشان داده میشوند که انگار دارای حجم و فضای هندسی هستند و کسی میتواند داخل آنها قرار گیرد. به اعتقاد جانسون، انسان بر حسب تجربه‌قرار گرفتن در مکانهای دارای حجم، ویژگی حجم داشتن را به مفاهیمی گسترش داده است که برایشان حجمی قابل تصور نیست. مقاله حاضر به روش توصیفی-تحلیلی و با هدف بررسی مفاهیم دل، سینه، فکر، ذهن، حرف، آینه دررمانهای سووشون ازسیمین دانشور پرنده من ازفریبا وفی دالان بهشت ازنازی صفوی و ای کاش گل سرخ نبود از منیژه آرمین بر اساس طرحواره حجمی و در بافت موقعیتی و متنی برای دلالت بر سبک نوشتار زنانه میپردازد. نتایج پژوهش حاضر نشان میدهد که نویسندگان آثار مورد نظر برای تبیین این مفاهیم انتزاعی بیشتر از طرحواره حجمی استفاده میکنند که این میتواند مربوط به احساسات حبس شده زنانه باشد چون زبان وسیله ای برای بیان تفکر و اندیشه است، نوشتار زنان نویسنده متأثر از نحوه نگرش آنها به مفاهیم و جهان پیرامون آنهاست

کلمات کلیدی:

طرحواره حجمی، سووشون، پرنده من، دالان بهشت، ای کاش گل سرخ نبود، سبک نوشتار زنانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581916>

